

[Alfred Jensen.]

Jeg vil altså kort og godt rejse spørgsmålet om udvidelse af den række personer, der er foreslået i lovforslaget, og om en forhøjelse af det foreslåede statsskattebeløb, så endnu flere medborgere kunne komme med ind under loven. Jeg håber, at man vil være opmærksom herpå og være eftergivende på dette område, men vi vil i øvrigt give lovforslaget vor støtte og stemme.

Finansministeren (Kampmann): Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget. Det indeholder i og for sig kun to nye bestemmelser I § 1 medtages, at også personer, der er pålignet 300 kr. og derunder i indkomstskat til staten, kan få indløst deres sparebeviser, og i næstsidste stykke fastslås det, at samme ret til indløsning også tilkommer personer, hvis ægtefælle opfylder en af betingelserne for at oppebære folkepension eller invalidepension eller hjælp til kronisk syge m. v.

Det ærede medlem hr. Fanger mente, at dette ville betyde en større udvidelse af forbruget. Det kan der ikke blive tale om. Det er jo et ret lille beløb, og det vil være en rent praktisk forholdsregel, kan jeg sige til det ærede medlem hr. Fanger. Man har jo nemlig de andre bestemmelser om invalider, kronisk syge o. s. v., og man stilles gang på gang over for, at folk, der på grund af arbejdsløshed eller af anden årsag har en meget lille indtægt, vil have deres sparebeviser indløst, men man kan ikke hjælpe dem, fordi der ikke er hjemmel i loven dertil, og det kan virke højst urimeligt. Derfor er jeg gået med til de nu foreslåede bestemmelser.

Der er derefter blevet spurgt, hvor man skal sætte grænsen. Det er altid et skøn. Jeg har valgt de 300 kr. og må gøre opmærksom på, at det er anført på en sådan måde i § 1, at hvis statsindkomstskatten sættes ned, vil de 300 kr. svare til en større indkomst, således at der vil komme flere ind under bestemmelsen. Det er også et svar til det ærede medlem hr. Alfred Jensen.

Det ærede medlem hr. Fanger spurgte om så meget. Det, der berører lovforslaget, er, hvor mange sparebeviser der er udstedt. Det kan jeg svare på. Det drejer sig rundt

regnet om et beløb på 400 mill. kr., hvoraf der er indløst for 47 mill. kr., således at der resterer 353 mill. kr. Hvis hele dette beløb skulle indløses i dag, skulle der også betales renter. Det drejer sig om 48 mill. kr. Det vil altså sige, at hvis der skal indløses i dag med rente og rentes rente, vil det blive omkring 400 mill. kr. Skal det indløses som anført i loven ved udtrækning over en 10 års periode, nemlig fra 1962 til 1971, vil der løbe større rentebeløb på, så vil man komme op på omkring 550 mill. kr. Hvor meget man til sin tid skal indløse, vil afhænge af, hvor mange der lader deres sparebeviser indløse efter den udvidede lovgivning, og også i nogen grad, men i mindre omfang af, hvor mange der har deres sparebeviser til den tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsgarantier og statsforskrivninger vedrørende betalingsaftaler med udlandet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 37, fremsættelsen i tidenden sp. 33).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Holger Eriksen: Tilsvarende lovforslag har været til behandling adskillige gange, idet lovenes funktionstid har været nøjere angivet. Lovforslagene er hver gang blevet vedtaget uden egentlig behandling, og idet jeg henviser til det, der er anført i den skriftlige fremsættelse, anbefaler jeg forslaget til vedtagelse.

Thorkil Kristensen: Venstre anbefaler lovforslaget.

Erna Sørensen: Også det konservative folkeparti kan tiltræde forslaget.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende forslag.

Niels Andersen: Også retsforbundet anbefaler det foreliggende lovforslag.

Alfred Jensen: Jeg vil gøre opmærksom på, at den kommunistiske gruppe ikke har ændret standpunkt siden 1956, således som tilfældet jo må være for retsforbundet; da undlod vi i fællesskab at stemme for loven. Vi agter at fortsætte med den gode, gamle tradition.

Finansministeren (Kampmann): Efter den almindelige tilslutning til lovforslaget og fortsættelse ad traditionelle veje håber jeg, at forslaget kan få en let gang i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af gevinster ved lotterispil m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 45, fremsættelsen i tidenden sp. 35).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Dette lovforslag tager blot sigte på at rette en lapsus i loven om lotterispil. Denne lov har været til gavn og glæde for alle, der har arrangeret lotterispil, idet man har kunnet animere salget af lodsedler ved at avertere: „Skatten betaler vi“.

Der har med en vis ret været anket over, at indtægter, man kunne erhverve ved spil, var indkomstskattefrie, medens indtægter ved overarbejde o. lign. bliver stærkt beskattet. Den progressive skatteskala og fradragsreglen bevirker jo, at det før var en tvivlsom fordel at blive den lykkelige vinder af bil eller sommerhus, eller hvad der ellers blev bortloddet. Loven har i hvert fald været en stor opmuntring og

hjælp for al den form for spil, og da det som regel tjener velgørende formål, har man vel heller ikke kunnet have noget imod en sådan opmuntring; det er jo en ret uskyldig form for spil. Men det er mærkeligt, at spillearrangørerne har søgt at unddrage sig en vis del af denne lempelige beskatning og har fået medhold ved domstolene i dette, idet man her har fået afgiftsfrihed for uafhæntede gevinster.

Det er den lapsus, nærværende lovforslag vil rette. Spillearrangørerne kalkulerer jo ved spillets etablering med gevinsterne og deres beskatning som udgift og indretter loddernes antal og priser herefter. En uafhæntet gevinst er derfor en ekstra fordel for arrangørerne, og det ville være meningsløst, om de også skulle have en skattemæssig fordel heraf. Hertil kommer også, at det administrativt vil være svært at gøre uafhæntede gevinster skattefrie, idet skatten helst skal opkræves kort tid efter bortlodningen og fristen for afhentning af gevinster ofte er ret lang. Da lotteriarrangørerne nu har mange fordele, synes det uden mening at give dem den yderligere fordel at være fritaget for beskatning af uafhæntede gevinster.

Jeg skal anbefale lovforslaget.

Thorkil Kristensen: Det er jo ikke noget stort problem, der rummes i dette lovforslag, og der er en del, som taler for, at den praksis, man hidtil har anvendt, kan siges at være virkelig praktisk. Imidlertid er den jo nu blevet underkendt ved en højesteretsdom, og det ville vel nok være naturligt, at man så lidt nærmere på denne højesteretsdom for at overveje, hvad der har været højesterets begrundelse, og se på, hvordan det forholder sig til det, man har tænkt sig.

Jeg vil derfor foreslå, at lovforslaget undergives en kort udvalgsbehandling, for at man i udvalget kan se nærmere på den pågældende højesteretsdom og dens præmisser.

Ninn-Hansen: Begrundelsen for denne lovændring er jo angivet i lovforslaget. Højesteret har underkendt finansministeriets praksis, og så kommer man straks med forslag til en lovændring, der kan bevirke, at højesteret ikke på ny kan